

BOG

DEN ANDEN DØDSSYND (/BOEGER/DEN-ANDEN-DODSSYND)

Af Jan Guillou (/forfattere/jan-guillou) (2019)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET (HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-

BASIS%3A47109736&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/den-anden-dodssynd) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/den-anden-dodssynd&title=Den%20anden%20dodssynd)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/den-anden-](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/den-anden-dodssynd&status=Den%20anden%20dodssynd+http://litteratursiden.dk/boeger/den-anden-dodssynd)

[u=http://litteratursiden.dk/boeger/den-anden-dodssynd&title=Den](http://litteratursiden.dk/boeger/den-anden-dodssynd&title=Den%20anden%20dodssynd)

[dodssynd&status=Den anden dødsynd+http://litteratursiden.dk/boeger/den-anden-](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/den-anden-dodssynd&status=Den%20anden%20dodssynd+http://litteratursiden.dk/boeger/den-anden-dodssynd)

[anden dødsynd\)](http://litteratursiden.dk/boeger/den-anden-dodssynd&title=Den%20anden%20dodssynd)

[dodssynd\)](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/den-anden-dodssynd&status=Den%20anden%20dodssynd+http://litteratursiden.dk/boeger/den-anden-dodssynd)

Guillou benytter dødsynd nummer to, griskhed, til at berette om 1980'erne som griskhedens årti i niende og næstsidste bind af sin imponerende serie.

TAGS:

[FAMILIEN \(/TAXONOMY/TERM/2968\)](#)

[GRÅDIGHED \(/TAXONOMY/TERM/3866\)](#)

[SAMFUNDSFORHOLD \(/TAXONOMY/TERM/9159\)](#)

[SAMFUNDSSKILDRINGER \(/TAXONOMY/TERM/9168\)](#)

[SLÆGTSROMANER \(/TAXONOMY/TERM/9700\)](#)

ANMELDELSE

16 okt.19

(/users/anne-klara-baehr)

Af Anne Klara Bæhr (/users/anne-klara-baehr)

Skribent

Guillou benytter dødsynd nummer to, griskhed, til at berette om 1980'erne som griskhedens årti i niende og næstsidste bind af sin imponerende serie.

1900-tallet er blevet skildret gennem familien Lauritzen, siden tre fattige brødre i Norge i århundredets begyndelse tog til Dresden for at blive ingeniører. Vi befinder os nu i 1980'erne, som Jan Guillou skildrer som griskhedens årti. Han er på hjemmebane, når han gennem sit alterego, Eric Letang, fortæller om et årti præget af yuppier, superkapitalisme og renternes himmelflugt. Gennem hele romanen blandes fakta og fiktion, og man glemmer af og til, at familien Lauritzens medlemmer er fiktive personer.

I 1982 går familien Lauritzen ind på ejendomsmarkedet og opretter aktieselskabet Hermes med kusine Solveig som primus motor. Det er en svær beslutning for mange af familiens medlemmer, for hvem aktier har været noget, man holdt sig langt væk fra, og penge noget man ikke talte om. For aristokratiet har der altid været forskel på at leve af "gamle penge" og være "nyrig". "Gamle penge" har man arvet, mens det at være "nyrig" opfattes som vulgært. Tiderne har dog ændret sig, familiens ældste er døde, og mange er flyttet til udlandet og næsten skrevet ud af fortællingen.

Som i de to forrige bind er Eric Letang hovedperson. Han arbejder som advokat i advokatfirmaet Spartacus og bor alene sammen med sønnen Erkki. Sønnens mor er tyske Gertrude, som han mistede, da hun ved en skæbnesvanger fejl blev dræbt af tysk politi. I tabloidpressen, specielt Expressen, bliver han omtalt som terroradvokaten, dels fordi han tager mange sager for palæstinensere og kurdere, dels fordi Gertrude blev mistænkt for at være terrorist. På sidelinjen står som altid hans gode ven, journalisten Erik Ponti.

Eric er på mange måder en selvmodsigelse. På den ene side er han den fødte aristokrat, der bor eksklusivt, går i dyrt tøj og elsker god mad og eksklusive vine, og på den anden side er han overbevist socialist. Han omtaler sig selv som "konservativ socialist", og sammen med kusine Ariadne, fætter Henning og faster Johanne udgør han den socialistiske gren af familien. Overfor dem står i denne roman Solveig, der er skildret som en vaskeægte yuppie. Blod er dog tykkere end vand, og der banker et ægte Lauritzen hjerte i Solveigs bryst.

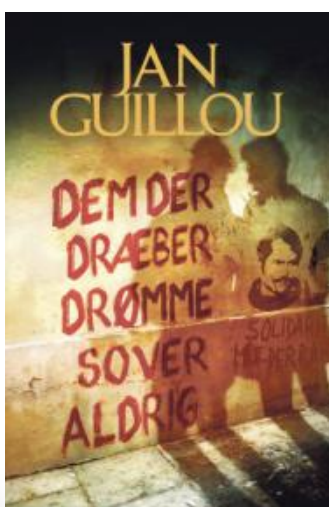
Undervejs fortæller Jan Guillou om flere af 1980'ernes store sager. Blekingegadebanden, som han udstyrer med et svensk spor, sagen om medicinalfirmaet Fermenta, skandalen om de mange incestsager baseret på "fortrængte erindringer" og ikke mindst Sveriges allerstørste traume: Mordet på Oluf Palme. Personerne i de faktuelle sager omtales ved deres rigtige navne, men Guillou blander fakta og fiktion, og som en lille gimmick lader han sin gamle helt Carl Hamilton dukke op med en flaske vin for at møde Eric Letang. Romanen slutter med Berlinmurens fald, og selv om der er mange voldsomme begivenheder, bliver der dog også plads til en lovestory.

Der er løbet meget vand i stranden siden Brobyggerne (<https://litteratursiden.dk/boeger/brobyggerne>), og den norsk-tyske slægt er for længst blevet svensk. Der bliver samlet pænt op på fortidens begivenheder, så man kan læse 'Den anden dødssynd' som en roman om 1980'erne. Først og fremmest er romanen dog en del af en stor samlet slægtskrønike, som slutter i 2020 med bind ti. Det er imponerende og meget disciplineret, at Jan Guillou siden 2011 har skrevet én bog hvert år. Nu kan man så bare læne sig tilbage og vente på slutningen i 2020. Det bliver et langt år!

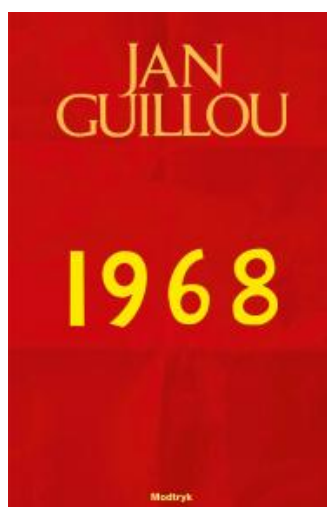
BOGDETLJER

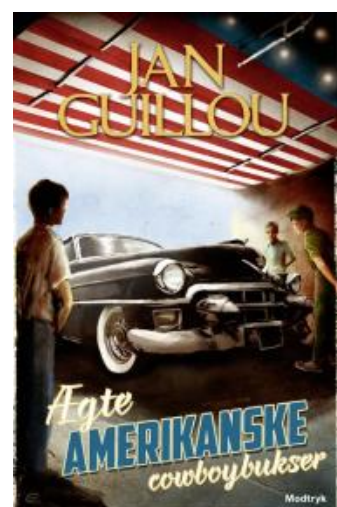
Andre bøger af Jan Guillou

(/boeger/dem-der-draeber-dromme-sover-aldrig)

(/boeger/1968)
1968 (/BOEGER/1968)
Af Jan Guillou

(/boeger/aegte-amerikanske-cowboybukser)

